

SENTÈNCIA DE 15 DE JUNY DE 2006

**Relativitat dels contractes.- Acció directa del propietari contra els sots-contractistes.- Responsabilitat solidària del contractista i del sots-contractista envers el propietari de l'obra.- Responsabilitat del deutor pels actes dels seus auxiliars.- Determinació de l'import dels danys indemnitzables**

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 29 de setembre del 2003 la representació processal de la societat "R. S.A." va formular demanda contra les societats "J.F.S. S.L." i "G.M. S.L." en reclamació de la suma de 9.797,40 euros, més els interessos corresponents, import de reposar unes cortines de la sala polivalent de l'entitat demandant que van resultar malmeses al intentar netejar-les, actuació de la què entenia que eren responsables solidàriament les dues entitats demandades, ja que la demandant va encarregar la tasca de neteja a la primera i aquesta va sots-contractar a la segona per tal que la portés a terme.

II.- El dia 3 de novembre del 2003 la representació processal de la societat "J.F.S. S.L." va contestar a la demanda sol·licitant es desestimessin totes les pretensions de la demanda en contra seva, ja que ella va encarregar a la societat "G.M. S.L." la neteja de les cortines i aquesta entitat havia reconegut ser la causant dels danys ocasionats, raó per la què entenia que no era procedent una condemna solidària perquè a ella no se li podia reprotxar una actuació negligent.

III.- La representació processal de la societat "G.M. S.L." va contestar igualment a la demanda en data 3 de novembre del 2003, manifestant haver consignat la suma de 2.275,20 euros, ja que entenia que sols era responsable per aquest import perquè aquest era el cost de les dues cortines malmeses. Considerava igualment que era procedent condemnar solidàriament amb ella a la societat "J.F.S. S.L.", que era l'entitat contractada per la demandant, i que no ho era la condemna al pagament d'interessos perquè ella havia procedit a consignar la quantitat que entenia correcta i en tot cas el deute no era líquid i per tant no en podia generar.

IV.- L'Hble. Batlle va dictar Sentència en data 5 de desembre del 2005 estimant la demanda i condemnant a les societats "J.F.S. S.L." i "G.M. S.L." al pagament a l'agent de la suma de 9.797,40 euros més els interessos de la quantitat de 7.522,11 euros generats des del dia 3 de novembre del 2003 fins el dia de la total liquidació del deute, més les costes processals.

V.- En data 15 de març del 2006 la representació de la societat "J.F.S. S.L." formula recurs d'apel·lació contra la citada Sentència i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana es condemni únicament a la societat "G.M. S.L." o subsidiàriament que es condemni a les dues entitats demandades, però únicament a pagar el cost de reposar les dues cortines malmeses, imposant les costes a la part demandant.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

## FONAMENTS DE DRET

I.- La representació de la societat "J.F.S. S.L." argumenta en primer lloc en el seu recurs que, tractant-se d'una relació sots-contractual, la societat "G.M. S.L." pot ésser condemnada a respondre dels danys ocasionats a les cortines en mèrits del contracte existent entre "J.F.S. S.L." i "A. S.A." sense que sigui precisa la condemna de la seva representada, ja que ella va cedir les obligacions contractuals que havia assumit a

la societat que finalment va portar a terme el treball que se li havia encarregat.

Malgrat els arguments de la recurrent, cal posar de relleu que és cert que, com es manifesta a la Sentència d'aquesta Sala de 21 d'octubre del 1999, en el cas de sots-contracte s'admet que una persona o empresa sots-contractada reclami directament al promotor-propietari l'import dels jornals i material aportats per ella si el contractista no li ha pagat i el mateix es pot dir de la possibilitat d'exercitar l'acció directa per part del contractant contra el sots-contractat que no ha complert les seves obligacions, com excepcions al principi de relativitat del contracte. Igualment seria possible dirigir la demanda sols contra "G.M. S.L." en virtut de la responsabilitat extracontractual en la què pogués haver incorregut o sols contra la societat "J.F.S. S.L." si s'entenia que no havia complert les seves obligacions contractuals. No obstant, el que ha encarregat una tasca a una persona que finalment ha delegat les seves obligacions en una tercera pot també dirigir-se contra les dues reclamant la seva condemna solidària per tal de que se la indemnitzi pels danys soferts com a conseqüència de l'actuació de la sots-contractada.

En aquest sentit la Sentència d'aquesta Sala de 20 de maig del 1999, citada tant la contesta a la demanda de la societat "G.M. S.L." com a la Sentència d'instància, destaca que aquell que ha assumit la realització d'una tasca determinada i que per portar-la a terme l'encarrega a un tercer, sense que s'estableixi una relació contractual entre el comitent i el sots-contractat, respon front al que l'ha contractat juntament amb el sots-contractat, ja que, d'acord amb el que disposa el Digest 19,2,25-7, el que sots-contracta a un tercer és responsable de la seva actuació perquè es presumeix que ha actuat de manera negligent al escollir, instruir o vigilar les persones en les què ha delegat les seves obligacions, si finalment no han resultat idònies per portar a terme la tasca encomanada.

II.- En el cas present, la iniciativa de la intervenció de la societat "G.M. S.L." la va prendre la societat "J.F.S. S.L.", sense que consti que l'entitat que finalment va portar a terme la tasca de neteja establís vincles contractuals en cap moment amb "A.", raó

per la què aquesta entitat va dipositar la seva confiança en la idoneïtat i la solvència de la societat amb la que va contractar i no tenia perquè refiar-se sols de les qualitats d'un tercer. Cal destacar, a més a més, que la societat "G.M. S.L." va actuar com auxiliar de la recurrent en el sentit més ampli de la paraula, ja que en tot el procés la societat "J.F.S. S.L." va aparèixer com a únic interlocutor front a "A.". Així a la contesta a la demanda de la recurrent es manifesta que el Sr. J.F.S. S.L. es desplaçà a la sala polivalent de la demandant i va despenjar cinc o sis cortines de cara a fer una prova per netejar-les i les va portar a la societat "G.M. S.L." i una vegada acabats els treballs aquesta va trucar al Sr. F. per tal que passés a recollir les cortines i aquest va tornar al centre de negocis per instal·lar-les, moment en què es va adonar de que s'havien malmès. En el mateix sentit la Sra. Ramona M., sòcia de l'entitat "G.M. S.L.", manifesta que va ser "J.F.S. S.L." la que va portar les cortines a la seva empresa (foli 88 en relació al 60) i d'altra banda, quan la demandant va veure que les cortines rentades havien quedat en mal estat va enviar una carta a la societat "J.F.S. S.L." protestant per aquest fet (foli 65) i el representant d'aquesta entitat reconeix que aquesta missiva va ser recollida per un dels seus socis (resposta del Sr. Jordi R. a la pregunta novena del foli 97 en relació al 61). Per aquesta raó no es pot afirmar, com es fa a la contesta a la demanda, que la recurrent sols va tenir coneixement dels fets en el moment de donar-li trasllat de la demanda, ni tampoc és correcte afirmar que la recurrent va quedar totalment al marge de l'actuació de la societat "G.M. S.L.", ja que front a "A." ella va ser la única interlocutora.

Pel que fa a la recurrent, si ella va considerar convenient valer-se d'una altre persona per complir amb les obligacions que havia assumit sense consentiment del comitent ha de respondre de l'actuació del tercer, ja que al prendre aquesta decisió va assumir un risc i es va convertir en garant tàcit de la persona escollida.

III.- Ateses aquestes premisses les demandades han d'assumir solidàriament la responsabilitat pels danys causats en virtut de la solidaritat, que a vegades s'anomena tàcita i altres impròpia, que permet al demandant dirigir-se contra qualsevol de les parts

responsables del dany, ja sigui de manera directa o derivada del contracte que vincula al demandat amb el que ha patit el dany i a la vegada amb el que l'ha causat, perquè d'aquesta manera es protegeix al perjudicat pel dany de manera més complerta i efectiva. Tot això sense perjudici que en la relació interna el que ha pagat pugui discutir si li correspon suportar a ell tota o sols una part de la indemnització pagada,

IV.- Per últim, al·lega el recurrent que la indemnització procedent no pot consistir en el cost de canviar totes les cortines de la sala polivalent i de l'estança contigua. No obstant, és evident que en una sala dedicada a recepció i conferències una entitat de prestigi no pot permetre que coexisteixin dos tipus de cortines que, encara que semblants, no són idèntiques. Pel que fa a l'estança situada al costat de la sala polivalent, a les fotografies que consten a les actuacions es pot veure que les dues peces estan separades per una porta corredissa i que per tant és raonable, com afirma el demandant, que en determinades ocasions aquestes dues estances s'utilitzin com una sola, quedant llavors sols un petit espai entre les dues cortines i per aquest motiu és lògic que ja en el seu inici les cortines de les dues sales fossin idèntiques i que si es vol reparar el dany que ha patit la demandant es mantingui la mateixa homogeneïtat.

Pel que fa al argument del recurrent en el sentit que la demandant sabia que les cortines eren conflictives i que per tant va actuar amb mala fe al encarregar la seva neteja, cal respondre que la recurrent és una professional i per tant era ella qui havia de saber si la tasca que se li encomanava era o no delicada.

V.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix al recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5,

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

## DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació de la societat "J.F.S. S.L." contra la Sentència dictada per l'Hble. Batlle en data 5 de desembre del 2005 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquest recurs a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.